

Pozostawienie bez rozpoznania, przez sąd pierwszej instancji, prośby o ułaskawienie, gdy w sprawie orzekał tylko sąd pierwszej instancji i uznał, że brak jest podstaw do wydania opinii pozytywnej SK 39/26

15.5.2026 - Opublikował: Mariola Dawidek | Trybunał Konstytucyjny

Podmiot inicjujący postępowanie: K. L.

Skarga konstytucyjna o zbadanie zgodności art. 564 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.) w zakresie, w jakim:

1) „przyznaje uprawnienie sądowi orzekającemu wcześniej w sprawie do wstrzymania postępowania ułaskawieniowego, w razie uznania[,] że brak jest podstaw do wydania pozytywnej opinii (przy czym przepis nie przewiduje obowiązku wydania opinii negatywnej, która byłaby znana wnioskodawcy i podlegała zaskarżeniu), uniemożliwiając tym samym przedstawienie prośby ułaskawienie Prezydentowi RP, co skutkuje podejmowaniem ostatecznej niezaskarżalnej decyzji w przedmiocie ułaskawienia przez sąd, a nie przez Prezydenta RP, który w tym zakresie jest jedynym konstytucyjnie uprawnionym organem”,

z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 i 2, art. 42 ust. 2, art. 45 ust. 1, art. 78, art. 139 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

2) „nie przewiduje możliwości wniesienia zażalenia i poddania kontroli instancyjnej rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji orzekającego o pozostawieniu wniosku o ułaskawienie bez rozpoznania”,

z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust 1 i 2, art. 42 ust. 2, art. 45 ust. 1 i art. 78, art. 139 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

<https://trybunal.gov.pl/sprawy-w-trybunale/art/pozostawienie-bez-rozpoznania-przez-sad-pierwszej-in-stancji-prosby-o-ulaskawienie-gdy-w-sprawie-orzekal-tylko-sad-pierwszej-instancji-i-uznal-ze-brak-jest-podstaw-do-wydania-opinii-pozytywnej>